

عنوان مقاله:

اثر نوع کانون توجه به صورت خودگفتاری بر اکتساب و یادداری مهارت پاس سینه ی بسکتبال

محل انتشار:

فصلنامه رفتار حرکتی، دوره 6، شماره 16 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی سلاجقه - کارشناس ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان

علیرضا صابری کاخکی - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

مهشید زارع زاده - استادیار دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش، بررسی اثر نوع کانون توجه با استفاده از راهبرد خودگفتاری آموزشی بر اکتساب و یادداری مهارت پاس سینه ی بسکتبال در نوجوانان پسر مبتدی بود. به این منظور، 59 دانش آموز داوطلب مبتدی $0/57 \pm 13/4$ سال انتخاب و بعد از پیش آزمون به صورت تصادفی در سه گروه قرار گرفتند. گروه کنترل بدون خودگفتاری، گروه خودگفتاری با کانون توجه درونی و گروه خودگفتاری با کانون توجه بیرونی، طی پنج جلسه به تمرین مهارت پاس سینه ی بسکتبال پرداختند. بعد از آخرین جلسه ی اکتساب، پس آزمون و بعد از دو هفته بی تمرینی، آزمون یادداری گرفته شد. نتایج حاصل از تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر و تحلیل واریانس یک طرفه همراه با آزمون تعقیبی بونفرنی نشان داد که از یک سو تفاوت گروه ها در بین مراحل اکتساب و یادداری معنادار است، هر چند تفاوت بین اثرات دو نوع کانون توجه با استفاده از راهبرد خودگفتاری معنادار نیست، اما از سوی دیگر تفاوت دو گروه تجربی با گروه کنترل معنادار است. بنابراین، اگرچه خودگفتاری آموزشی باعث بهبود اکتساب و یادداری مهارت پاس سینه ی بسکتبال در مراحل ابتدایی یادگیری می شود، اما احتمالاً دستکاری نوع کانون توجه به صورت خودگفتاری تأثیر چندانی بر اکتساب و یادداری پاس سینه ی بسکتبال ندارد

کلمات کلیدی:

خودگفتاری آموزشی، کانون توجه، اکتساب و یادداری، پاس سینه ی بسکتبال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/790721>

